

ATOM BOMBASI YAYGARASI VE SONRASI...

Cumhuriyet, 2 Nisan 2000

*Prof. Dr. Tolga Yarman
Galatasaray Üniversitesi*

ATOM BOMBASI YAYGARASI VE SONRASI...

Prof. Dr. Tolga Yarman
Galatasaray Üniversitesi
Mart 2000

Gündemdeki, *nükleer santral ihalesi* çerçevesinde, çok kimsenin ağzında, ayrıca hayli ulu orta, bir “*ulusal nükleer savunma*” lafıdır, gidiyor..

Bu bahsi yıllardır, öyle ya da böyle, anlattım.* Ama, işte, fazla okunmuyor, ya da unutuluyor. O nedenle ilgililere, o arada, konu üzerine iyi niyetli, ancak bilgi yoğun olmaktan uzak görünen yazılar yazan, yurtsever değerli aydınlarımıza, konuyu bu aşamada, özetlemek gerekiyor...

Önce şu *birkaç kavrama* aydınlık getirmeliyim.

Zürih Havalimanı’ndan İstanbul’a uçmadan evvel Zenith marka bir saat satın alsanız, buraya, Zenith teknolojisiyle geliyor olmazsınız, değil mi?

İsviçre’den, buraya bir “*saat imalat makinası*” getirseniz, ülkemize “*saat teknolojisini*”, yine getiriyor olmazsınız.

“*Saat teknolojisi*” farklıdır, “*saat imalat becerisi*” farklıdır. “*Saat teknolojisi*”; “*saat imalat becerisini*” satın alarak edinmeyi değil; araştırma laboratuvarlarından, üretim tezgâhlarına, yani bir nevi a’dan z’ye, üretebilecek olmayı içerir.

---

*“*Stratejik Savunma Girişimi ve Türkiye*”, Anadolu Üniversitesi Yayınları 137, 1986, “*Savunma: Dünya ve Türkiye*”, Tüses Yayınları, 1986, “*Orta Doğu’da Nükleer Trafik*”, Milliyet, 4 Kasım 1981, “*Yıldız Savaşları*”, İktisat Dergisi, Sayı 250, 1985, “*Nükleer Çılgınlık Dengesi*”, Milliyet, 16 – 23 Kasım 1986, “*Teknoloji, Savunma Stratejisini Değiştiriyor*”, Milliyet, 6 Ocak 1987, “*Üçüncü Kuşak Atom Silâhları Yıldız Savaşları için Geliştiriliyor!*”, Bilim Teknik, Cumhuriyet, 23 Mayıs 1987, “*İnsanlık Uzay Boyutlu Bir Savaşta Heba mı Olacak?*”, Cumhuriyet, 23 Mayıs 1987, “*Nükleer Caydırıcılıktan Akıllı Füzelere, Yeni Stratejik Dengeler ve Türkiye*”, Milliyet, 15 –17 Ekim 1987, “*Savunmamız için Milyarlar Akıtmaya Gerek Yok – Gelişmekte Olan Ülkelerin Savunma Felsefesinde Yeni Boyutlar*”, Bilim Teknik, Cumhuriyet, 15 Mayıs 1988, “*Nato Zirvesi ve Nükleer Silahsızlanma*”, Milliyet, 2 Haziran 1989, “*Demokratik Caydırıcılık*”, Milliyet, 5 Ekim 1989, “*Nato Zirvesi Yeterince Sevindirici Değil!*”, Milliyet, 8 Haziran 1990, “*İnsan Kendi Özünü Kaosa Geri mi Dönüyor?*”, Bilim Teknik, Cumhuriyet, 29 Aralık 1990, “*Kozmik Açından İlericilik, Gericilik*”, Bilim Teknik, Cumhuriyet, Ocak 1993, “*Atom Bombası Masalıyla Türkiye’de Nükleer Santral Tezgâhi*”, Ağaçkakan, Mayıs - Haziran 1996, Sayı 4 (30), “*Orta Asya’da Nükleer Dehşet, Orta Doğu ve Türkiye*”, Milliyet, 3 Haziran 1998, “*Nükleer Terör Kapıda*”, Cumhuriyet, 7 Haziran 1998, “*Kökten-Nükleerci Yaklaşımın Dayanılmaz Yanlıları*”, Cumhuriyet, 5-6 Temmuz 1999. “*İkibine İki Kala Nükleer Enerji ve Türkiye*”, Cumhuriyet, 7 – 8 Aralık 1999.

Türk Hava Yolları, şimdi yarım yüzyıldan fazla zamandır, şükür, epey zamandır da kazasız belasız “hava yolları işletmeciliği” yapıyor. Uçaklar satın alıyor, uçaklar kir alıyor, uçaklar işletiyor. Ama işte görüldüğü gibi, “hava yolu işletmeciliği” başka, “aviyasyon teknolojisi”, yani, motorundan gövdesine, elektroniğinden konforuna, “uçak ve uçuş teknolojisi” başka. Türk Hava Yolları uçak imal etmiyor. Etmesi de gerekmiyor; “uçak işletmeciliği” yapıyor.

Bunun gibi, “anahtar üstünde teslim, nükleer santral” kurup, “nükleer elektrik” üretmek başkadır, “nükleer teknoloji” başkadır. “Nükleer elektrik üretmek”, tam da hava yolu işletmeciliği gibi, “nükleer santral işletmeciliği” demektir; “nükleer teknoloji, ya da nükleer santral geliştirme faaliyeti” demek hiç değildir.

Gelelim “nükleer bombaya”...

Nükleer Bombayı Yapmak, Çağ Atlamak Demek, Kativen Değildir!..

Şu gizemli konuya birazdan pek çok yönü itibariyle gireceğim. Ama en önce şunu söyleyeyim. Nükleer santral kurarak, nükleer teknoloji geliştiriliyor olmayacağı gibi, nükleer bomba da yapılmaz. Başka bir deyişle, nükleer bomba yapmak için, nükleer santral kurmak gerekmez. Bombanın nasıl yapılacağını biliyorsanız (çok muhtemelen) İsrail’in yaptığı (ya da İsrail’in yapmasına göz yumulduğu) gibi, bomba malzemesi (üranyum-235 ya da plütonyum-239), “çalmak” yeterdir. Bu malzemelerden herhangi birinden basket topu kadarı, koca bir kenti yerle bir edebilecek güçteki nükleer bomba olur.

Bunu biz böyle yapalım diyor değilim. (Ayrıca birazdan göreceğiz, bomba yapmama yönündeki uluslararası yaptırımları imzalamış bulunmaktayız.) Ama bombayı, kolay yoldan yapanın, bunu nasıl yaptığını anlatmakla yetiniyorum.

Tek başına nükleer bombayı yapmak da marifet değildir. Ziya-ül Hak’ın deyişiyle, “aç kalmak pahasına” nükleer bombayı yapabilirsiniz. Ama bunu, doğal bir sanayi sürecinin ürünü olarak değil de, geri kalmış ülkenizde oluşturduğunuz bir “teknik gelişme vahasında” gerçekleştiriyorsanız (ki olabilir), “ülke geneline”, hiç bir katkı sağlıyor değilsinizdir. Bombadan önce, fakir bir ülkesinizdir; bombayı yapmış olarak ise, *bombalı fakir bir ülkesinizdir!*

Pakistan, ne yazık ki buna bir örnek.

Bakın, hem de kıyamet kadar nükleer silahı olan, ancak nükleer santrallerini Batı’dan almaya yönelen Çin Halk Cumhuriyeti de bir örnek.

Hatta hatta, *onbinlerce nükleer başlık* (o arada şu kadar nükleer santral) sahibi Sovyetler Birliği, şimdi ise, Rusya da, son toplamda, *savunma sanayiini sivil sanayiine efendi gibi entegre etmeyi başaramadığı için*, bir örnek!..

Ama bu yazıda dikkate getirmek istediğim daha temel. Bu açıdan *nükleer silahlanma yarışına bir göz atmamız* gerekecek.

Nükleer Tırmanma ve Silahsızlanma Süreci

Nükleer dehşet 1945'te, ardarda Hiroşima ve Nagazaki'de, inanılmaz bir kâbus olarak somutlaştıktan başka; sonraki her basamağında, insanlığı, yeryüzünden daha, daha da çok silebilecek, benzersiz bir "*terminator*" olarak, her tarafımızı sarmış; alabildiğine fecileşip, tam bir *cehennem kurgusuna* dönüşmüştür.

Bu kurgunun, her bir kademesini, tüm teknoloji cephelerinde, Dünyamız'ın en yetenekli, en ileri matematik zekalı çocukları, nesilleri tutan uğraşlar uzantısında var ediyorlar; ancak, her biri inanılmaz derecede *dahiyane* olan söz konusu buluşlar, icatlar, yapıtlar, birbirlerine eklendikçe, ortaya son toplamda, çıka çıka, tüm insanlığı bir çırpıda yok edebilecek olduğu için, *akıl almaz*, bir *ahmklık tablosu* çıkıyordu... Ben bu tabloya, "*dahiyane ahmklık tablosu*" diyorum.

1950'ler sonrası Dünyamız'ın yaşadığı silahlanma yarışı, adı da zaten "*Nükleer Çılgınlık Dengesi*" olarak, gerçek bir "*delilikti*".

Karşılıklı, *onbinlerce nükleer başlık* varedildikten başka, yüzbinlerce *nükleer başlık* imaline yetecek kadar çok nükleer bomba malzemesi üretildi. Başlıklardan her birinin bir New York'u, bir Washington'u, bir Moskova'yı, bir Pekin'i, bir Paris'i, bir Londra'yı, bir İstanbul'u, ağızdan yel alsın, yok edebileceği hatırlanırsa, şu tablonun nasıl tüyler ürpertici bir tablo olduğu daha iyi anlaşılabilir. Dünyada yüz tane New York yok; bakın oysa birkaç yüz bin New York'u yok edecek kadar çok, nükleer başlık ya da, nükleer başlık üretmeye yarayacak, plütonyum bulunuyor.

Nükleer başlıkları, düşman hedeflere, uzaydan, şandelleme geçirerek, hepsi hepsi şöyle bir yirmi dakikada, bilemediniz yarım saatte taşıyacak *kıtalararası balistik füzeler* (ICBM, *Intercontinental Ballistic Missiles*), sonra *balistik füzelere* karşı *füzesavarlar* (ABM, *Anti Ballistic Missiles*), sonra sonra, *füzesavarları aldatmaya dönük*, düşman semalara girince üçe, beşe, ona saçılan, *saçma başlıklı füzeler* (MIRV, *Multiple Independently Targeted Reentry Vehicules*), yıllar ve yıllar boyunca, nükleer strateji ve silahlanma yarışının ivmelenme odaklarını oluşturdu.

Topyekun bir nükleer saldırıya maruz kalınması durumunda, hâlâ daha "*mukabele kabiliyetine*" sahip bulunmak, *çılgınlık dengesinin şah damarı* olduğu için, *yer altında kazılmış tünellerde, biteviye dolaştırılan dev nükleer füzeler*; bunun gibi *denizaltılarda* ve *ültra modern ağır bombardıman uçaklarında* sürekli, nükleer bir saldırıda mahvolma ihtimalinden uzakta, dolayısıyla, bir "*mukabele cephanesi*" olarak gezdirilen *nükleer silahlar*, ucu bucağı belli olmayan bir maceranın halkaları olarak sahneye çıkartıldı.

Her biri nefes kesecek ölçüde *dahiyane* olan bu buluşlar, icatlar, yapıtlar, birbirlerine habire eklendikçe, son toplamda, tüm insanlığı bir çırpıda yok edebilecek, "*akıl almaz bir ahmklık tablosu*" oluşmaktaydı...

İlave Silahlanma Manasızdı!

Neyse ki, arada, *bir felaket* yaşanmaksızın, böylesi bir tırmanışın *sonunun* olmadığı, o da ancak, 1970'lerin başlarında, idrak edildi.

Şöyle ki, ABD ile Sovyetler Birliği'nin birbirlerini biteviye tartabilen *kapışma karakterleri* çerçevesinde, o zamana kadar pek akla gelmemiş olan, basit bir "teorem" farkediliyordu. Eğer söz konusu taraflardan biri, *savunma maksadıyla* olsun (*stratejik ilave bir üstünlük* edinirse; bu, her hal-u kârda, karşı tarafa bir *tehdit* olarak yansıyor; böyle olunca da, söz konusu *tarafı*, dengeyi yakalamak üzere, *ilave silahlanma* gayretleri yönünde, azdırıyordu.

Yani:

- ***Silahlanmanın sonu yoktu. İlave silahlahlanma dolayısıyla, manasızdı!***

Ayrıca kaç defa ölecektik, değil mi!

İşte neden sonra, bu basit olgu, idrak ediliyordu.

Bu sebeple sonunda, *nükleer silahların sayısı sınırlandırılmak* gerekti. Bağlı olarak, silahlarda *azaltma programları* başlatıldı. Ne ilginçtir ki, aynı çerçevede (*olası bir nükleer saldırıyı önden haber verecek olan*) erken haber alma cihazlarının *dinleme menzilleri* bile, sınırlandırılma yoluna gidilmek gerekti.

*

Kim ne derse desin, Dünya egemenleri, *hasmı* yok etmek isterken, son toplamda, ortadan kendilerini de silip, külünü dahi bırakmayacak bir *canavar* yaratmıştır.

Nükleer Çılgınlık Dengesi, bundan başka bir şey değildir. Eğer siz *nükleer tetiğe* basmıyorsanız, bu aslında, artık *basamayacağınız* içindir.

Nükleer tetiğe ilk olarak kim basarsa bassın, davranışı, intiharla eşanlamlıdır. Çünkü karşı taraftan gelecek mukabele, "*nükleer tetiğe ilk basanı*", onun hasma yaptığından, *daha da beter* edebilecektir. Siz, saldırıyı ilk başlatacak kadar "*cüretkar*" ve "*hızlı silahşör*" olsanız da, böyle bir saldırıda karşı tarafı, hiç bir biçimde, *tam* imha edemeyeceksinizdir; *onun*, içinde olduğumuz evrede, her zaman *yer altında, denizaltılarda ve sürekli devriye uçuşları yapan uçaklarda* dolaştırdığı, *nükleer silahları*, siz ona ölümcül darbeyi vursanız da, sizi *topyekun imha* edebilecek *bir yetide* bulunacaktır.

Siz işte, ne denli üstün olursanız olun, bunun için, hiç bir suretle *nükleer tetiğe* basamamaktasınızdır!

Bu olgu, Sovyetler Birliği (uzaya, düşman nükleer başlıkları, uzayda yakalayıp yok etmeyi amaçlayan lazer silahlarının yerleştirilmesini kapsayan) *Yıldız Savaşları Projesi* yle, teknik olarak çökertilmiş olsa da, hâlâ böyledir.

Orta Asya'da, Hindistan ve Pakistan Odaklarındaki, Nükleer Kapışma

Bütün bunlara rağmen; başta Batı Dünyası'nın yarattığı nükleer canavar; tüm künyesi, tehlikesi, vahşeti, sabıkaları, ortaya çıkmış olmakla beraber, o Batı'ya

rağmen, yani Dünya süperlerinin (*hem de hiç beklemedikleri biçimde*) irade ve kontrolleri dışında; *din savaşlarıyla* kapışıp ayrılmış (*ama o haklı, ama bu haklı, bu bir tarafa*), birbirlerini bitirme saplantısındaki, Orta Asya'daki yoksulların, önce Hindistan, sonra da Pakistan'ın kucaklarında, *yavrulamış* bulunmaktadır.

Yoksullar arasındaki çatışmaları, kendi çıkarları için, el ovuşturularla kaşayıp, azdıranlar, kısa vadede umdukları ticari kârları sağlasalar da; uzun vadede, şeytani kurgularının tersine; doğru dürüst yiyecek ekmeyi olmayanlara sattıkları "*pahalı oyuncak lambaların içindeki Alâeddin'in*", burada ilelebet mahsur tutulamayacağını, öğrenmiş olsalar gerektir.

Ne oldu şimdi yani, Hindistan'dan sonra Pakistan da, atom bombasına sahip olmuşsa?

Önce bir defa tabii şunu söylemek gerekli:

- Batılılar'a oh olsun!

Hiç kuşkusuz, ama neticede *geçici bir süre için*, evvelce Hindistan'ın yaptığı gibi Pakistan da, atom bombasına sahip olmanın, *gururlanmasıyla*, bunun keyfini elbet bir süre çıkartacaktır.

Ayrıca söz gelişi bir Fransa, Pasifik'te atom bombası deneyince, cakalanacak da; bir Hindistan, bir Pakistan böyle birşey yapınca, neden cakalanmayacak!

Aynı çizgiden, *bir süper*, nükleer deneme yapınca kimsenin gıkı çıkmayacak; ama yoksul bir ülke, nükleer deneme yaptığında, neden tüm dünya süper ahalisi, onun üstüne çullanmaya hak sahibi sayılacak? Yok böyle bir şey!..

Batılılar; Uzak Doğu'nun yoksulları kendilerine, "*nükleer de nükleer*" diye yaklaşırlarken, onların emellerini bilmiyorlar mıydı? Bal gibi biliyorlardı. Ama yoksulların, nükleer oyuncaqlara sahip olabileceklerini hiç bir zaman akıllarına getirmiyorlardı. "*Yapamazlar*", diyip geçiyor, yalnızca tatlı kârlarını gözetiyorlardı. Uzak Doğulu yoksullar da Batılılar'ın böyle düşündüklerini biliyor; ama "*Aç kalmak pahasına da olsa bombayı yapacağız!*" demekten çekinmiyor; Batılılar'dan edinmek istedikleri oyuncaqlara, kilitlenmişliklerini, kararlılık içinde ve alenen sürdürüyorlardı.

Şu Batılılar'ın valla yatacak yerleri yok!

İşte evdeki hesap çarşıya uymadı.

Batılılar, yarattıkları şu *dahiyane ahmaklık tablosundan*, başlarına, dolaylı dolaysız bir *nükleer bela* gelmeden, almaları gereken dersi, artık almalıdırlar.

Kendileri, nükleer silahsızlanma süreci başladıktan sonra bile, bir ileri, iki geri, taa "*yıldız savaşları*" macerasına kadar sürüklendikleri halde, gereken dersi hâlâ ve ne yazık ki hâlâ, tam alamamış görünüyorlar.

Bari *kütük* gibi yanılmak pahasına, gidip yoksulları azdırmaktan yana almaları gereken dersi alsalar. Bu dersi bile almamış görünüyorlar.

Alsalar, gelip, şimdilerde, Balkanlar'da, Romanya'da, Orta Doğu'da, İran'da, Türkiye'de, acaba, hem de *uluslararası onca yaptırımı* hiçe sayarak, "*nükleer bomba çığırkanlığı*" yaparlar mı? Süzme bakışlarla, "*Gözüme bak, ne demek istediğimi anlarsın!*", der gibi, "*Bizim nükleer santralimizi satın alın, ulusal çıkarlarınız açısından en iyisi budur!*", diye, Mahmutpaşa'da enayi kandırmada bile kullanılmayacak yöntemlerle, Bükreş'te, Ankara'da, sonra tabii, Atina'da ve öteki "*müstakbel pazar*" ülkelerin, baş köşelerinde, bürokrat ayartmaya, siyasetçi yandaş edinmeye, *yurtsever-milliyetçi-muhafazakâr* çulsuz miknatıslamaya, milyon dolarlar dökerler mi?

Yalnız bakın, Hindistan, Pakistan ya da, farketmez, bizim açımızdan veya komşularımız, yahut öteki gelişmektekiler açısından, derinde ne var? Yani, *atom bombasına* sahip olmanın, *böbürlenmesiyle*, bunun keyfini bir süre çıkartınca, ne olacak?

Teknik olarak, yarım yüzyıl önce *âlâsı* yapılmış *deli oyucaklarını*, şimdi olsun keşfetmenin *dayanılmaz keyfi*; özellikle, daha önce, "*yirmi dört kısım tekmili birden*" görülmüş, şu herhalde, "*uygarlığımızda vücut bilmiş gâbilikleri bir araya getirmek üzere kurulacak müzenin*" baş köşesinde teşhir edilecek, film, karşımızda durmaktayken; allah için ne sağlayacak?

Emperyalizmi, tek kişinin bile burnu kanamadan, karga tulumba, tüm kökleriyle birlikte, yurtlarından savurup atan Hint Yarımadası'nın çocukları; Dünya Tarihi'ne örnek, *bilgeliklerine*, sarılmayıp, *nükleer silâhlanma yarışının çıkmazlarından* mı medet umacaklar?

Yunanista'la Türkiye, Irak'la İran, şu *dahiyane ahmaklık tablosunu*, hem de ellerindeki *iptidâî çelik çomak araçlarıyla*; envai cins hüsrân, köşe başlarında kol gezerken, baştan mı yazmaya koyulacaklar? Bunu mu milli bir amaç edinecek, teknolojik olarak serpilmenin motoru sayacaklar?

*

Herşeye karşın, bu aşamada yalnızca Hindistan ve Pakistan'a özgü gibi duran nükleer gelişmelerin; akıl özürülük dur durak bilmediği için olmalı, ne yazık ki, üstelik hızlı bir biçimde, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da bir *hareketlenme* meydana getireceğini beklemek, yerinde olur.

Ve şurası da muhakkak ki, bu hareketlenmenin *kontrolü*; bundan da evvel, *takibi*; Batılılar açısından, *ucu muammalarla dolu, müthiş bir başağrısı*, hatta *korku kaynağı* oluşturacağına benzemektedir.

Dil demeye hiç varmıyor ama, eğer, bugüne kadar, hem de kaç türlü, alınmış olması gerektiği halde, hâlâ daha alınmamış olan dersler, ancak böyle alınacaksa... Oh olsun!..

İşte bakın, birbirlerine ne denli düşman olurlarsa olsunlar, *Dünya'daki bütün gizli örgütlerin*, duraksamasız işbirliği yaptıkları, sanırım başlıca tek bir konu vardır: ***nükleer terörizm.***

Atom Bombası neticede, dediğim gibi, basket topu kadardır. İmkani olan her kim istese, hiç başka bir şeye ihtiyaç duymaksızın, alır onu bir valize yerleştirip, isterse New York'a, isterse Tokyo'ya, isterse Moskova'ya, ya da Pekin'e, yahut Paris'e, veya Londra'ya, söz gelişi bir metro ya da otobüs durağına bırakıp (*başka bir şey değil, uzaktan komuta ile*) koskoca bir kenti bir anda cehenneme çevirebilir.

Orta Asya'da atom silahının yaygınlaşması, hele buradan, irili ufaklı başka diyarlara sıçrayabilecek olması, en başta *nükleer terörizm belâsını* çağırıyor.

Herkesin şimdi ve giderek artan bir dikkatle, en önce bu belâya karşı önlemler geliştirmesi gerekiyor.

Ya Türkiye ?..

Bütün şu mevcut ve olası gelişmelerden, ülkemizin evet, şöyle ya da böyle etkilenmemesi hiç mümkün görünmüyor.

Ne ki, zaman *efelenme*, ya da *efelenme sevdalanması geçirme* zamanı değil, *bilge olma* zamanıdır.

O açıdan şu hususların derhal anımsanmasında yarar var.

Bir defa Türkiye, *Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşması'nı* hükümet olarak imzalayan ilk ülkelerden biri olmanın ötesinde, bu anlaşmayı 1982'de TBMM'den geçirerek, kendi açısından yasalaştırmıştır, kesinleştirmiştir. Türkiye, ayrıca 1997'de, Birleşmiş Milletler bünyesinde, *Nükleer Denemeleri Yasaklayan Anlaşma'ya* da imza koymuş bulunmaktadır. Kısa deyişle, Türkiye *Atom Bombası'nı* yapmayacağını, (*elinde atom silahı olsa*) bunu denemeyeceğini, taahhüt etmiştir.

Şu var ki, şimdi olup bitenleri yakından ve fevkalade etkin olarak izlemek zorundadır. Bölgede nükleer silahların uç vermemesi için, *gayet aktif, kişilikli roller* üstlenmelidir.

Nükleer silahlar (bunu artık insanlığın iyice kavramış gerekir), *kullanılmak* için değildir! Hiroşima ve Nagazaki *ibretliklerinden* sonra, şükür ki etkileri, şu aşamaya kadar, *caydırıcılık özelliğiyle* sınırlı kalmıştır. Kazara kullanılsalar; bu; ağızdan yel alsın, *taraflar* açısından (*yukarıda anlattığım gibi*), yalnızca, *hüsran ve felaketten* ibaret olacaktır; hesabı hiç biz zaman verilemeyecek, hiç bir zaman unutulamayacak, yaraları hiç bir biçimde sarılamayacak, bir *insanlık suçu ve dramı* olarak, *tarihin bağına sapanacaktır*.

Yeni nükleer macera heveslerinin geriletilmesinin koşulu, nükleer silahlanmanın sonunun olmadığına dair idrakin yaygınlaştırılmasıdır.

Bu bari; *olmadık taşlar baş yarmadan*; bu bir yana; *sözde akıl, bilgi ve teknikle sergilenen diz boyu moronluklar, insanlığın başına, olmadık çorapları örmeden, anlaşılma!*..

Yurtta Sulh Cihanda Sulh: Nükleer Caydırıcılık Değil, Demokratik Caydırıcılık!

Sanki Őu Hindistan ve Pakistan serüvenleri hiç yaŐanmamıŐcasına; ayrıca, bu serüvenlerin baŐmimarları deĐilmiŐlercesine, Şimdi gelip ölkemizde, aynı el ovuŐturmalara eŐlik eden, aynı göz kırpıŐtırmalarla, nükleer santral pazarlarken, müŐteri kızıŐtırmak üzere, “Benim santralimi alırsanız, bombayı en iyi bunun teknolojiyiyle yaparsınız”, diye, sözüm ona bağlılık içinde oldukları uluslararası anlaşmalar ve uluslararası kuruluşları kaale bile almaksızın, çığırtkanlık yapanların valla hiç yatacak yerleri yok! Hawai adalarında iki villaları daha, mevcutlara ilâve, üç metresleri daha olsa; bu tacirler; pantolon kemerleriyle, kalın pürolarının dumanı altındaki ŐiŐ göbeklerini dolamada, zorlana zorlana, acaba çocuklarına, torunlarına daha iyi, daha güvenli bir dünya mı bırakabileceklerdir?

Durun daha bitmedi!

Ey, orada burada gram gram plütonyum envanterleri tutan “uluslararası atom enerjisi kuruluşu”, sen sağır mısın, kör müsün ki, kimlikleri senin üye defterlerinde kayıtlı ve göz göre göre senin bekçiliğini yapma sorumluluğunu taşıdığın “Nükleer Silahların Yatılmasının Önlenmesi Anlaşması”nı çığneyen, Őu adamları uyarmıyorsun?

Ey “devlet güvenlik mahkemelerinde görevli değerli savcılarımız”; bu yabancı uyruklu çığırtkanlar, işte anlattım, yurdumuzda, alenen, yasalarımıza ve güvenliğimize “mugayir” (aykırı) davranıŐlarda bulunmaktalar; lütfen daha fazla gecikmeksizin yapıŐın Őunların yakalarına...

Görsünler bakalım, burası, nereye çeksen oraya gidecek bir “yamyamya” mı, yoksa Türkiye mi!..

Ey Hükümet: son günlerde, önünü açtığın birçok güzel girişimden esenlik duymaklığımız saklı olarak söylüyorum; nükleer ihaleye, nükleer bomba çığırtkanlığı ve fesat karıŐtırılmasına, üstelik bunu, bilerek bilmeyerek, senin üyelerinin yapmasına, lütfen daha fazla göz yumma”!

*

Lafi kimse tersinden anlamaya kalkmasın. Tabii ki etrafımız güllük gülistanlık değil; düşmanlarımıza çikolata tutmamızı, kolonya ikram etmemizi öneriyor değilim. Üstelik, yeterden fazla, bir savunmamız elbette olacak; sivil sanayiden kökler alacak; onu yükseltecek; kendi içinde ayrıca örgün olacak. Onun bunun ipoteğinde olmayacak; “milli” karakterde olacak. Ancak herŐeyden evvel akılcı olacak; maceracı olmayacak; caydırıcı olacak denirken, azdırıcı hiç olmayacak.

Burası, o ölkeler bu ölkeler değil; bir nazi ölkesi hiç değil; bin yıllık Anadolu mücadele tarihimiz ve bu topraklardaki ayyıldızlı geleceğimizi,

- Yurtta sulh, cihanda sulh!

sözlerinde vecizleŐtiren Mustafa Kemal Atatürk’ün, Cumhuriyet Türkiye’si’dir.

Bunun mücadelesini vermek, bizim görevimiz ve onurumuzdur.

Cumhuriyet Türkiyesi, Dünya'ya, sonu olmayan bir *dahiyane ahmaklık tablosunun* ürünü, sözde, "*nükleer caydırıcılık*" anaforlarında, kendinden geçmeye sürüklenecek bir ülke değildir; Dünya'ya, soylu tarihi ve yaşam kavgası çerçevesinde, *gerçekçi bir savunma yaptırımı* ve bunun sahibi *şanlı ordusu* ile, "*demokratik caydırıcılığı*" öğretecek ülkelerden biridir.